

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ένατον κι εικοστόν μετρούντες χρόνον
εδρεύομεν'στην γήν των Παρθενώνων.

Χίλια κι'ενιακόσια δεκατρία,
δράσις και θερμή φιλοπατρία.

Ίούλιος ένάτη κι'εικοστή,
δοξάζεται νεότης άγαστή.

Χίλια διακόσια κι'έξήντα τρία,
κακό μεγαλό'στη Βουλγαρία.

Ήθησαν με τάλλα και την Καβάλλα.

Ήθησαν και την Καβάλλα...χαίρε, γή μας πατρική...
τύραννος καταραμένος φεύγει τώρα κι'άπ'έκει.

Ήθησαν και την Καβάλλα,κι'άντηχούν παντού παι-
[άνες...]

ήθησαν και την Καβάλλα,και ξανακτυπούν καμπά-
[ναις...]

Καραβάκια, γερά χορά σας...
σύρτε πάλι'στό καλό...
ρίξετε την άγκυρά σας
'στης Καβάλλας τόν γιαιλό.

Ήθησαν και την Καβάλλα,και περίχαραις παρθέναις
τραγουδοῦν χειροποιασμέναις
τά Καράβια,πού τὰ βλέπουν σάν Πατρίδος ιερά
νά λικνίζονται με χάρι'στης Καβάλλας τὰ νερά.

Ω Πατρίδα, ξανακόττα πανηγύρια μας μεγάλα...
'διώξαμε τόν'Αρκουδιάρη,
και προσμένει κι'ή Καβάλλα
Κωνσταντίνο καρβαλάρη.

Πάλι θρηγεί μάννα κοινή.

Μέσα σέ τόσα τρόπαια, μέσα σέ τόσα κλέη,
πού θάνατος άθάνατος ζωαίς και νεράτα κόβει,
τά σκοτωμένα της παιδιά μηδ μάννα πικρολαίει
και σταματά σέ μνήματα λυσικομος Νιόβη.

Σκιρτώ ν'ακούω γύρω μου της Νίκης τόν παιάνα,
μη κλαίω και σάν μάννα.
Σκιρτώ για Νίκαις ζηλευταίς,
πού μου της είχαν τάμματα,
μη φέρνουν στεναγμούς κι'αύταις,
μάχουν κι'ή Νίκαις κλάμματα.

